

Sygn. akt VI Gz 342/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudzień 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SSO Beata Hass-Kloc (spr.)

SSO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 30 grudzień 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: dłużnika /osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej : A. S. zam. R.

o ogłoszenie upadłości

w przedmiocie zażalenia E. S. na Postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego – Sekcji ds. Upadłościowych i Naprawczych z dnia 7.09.2015r, sygn.. akt V GU 56/15 dotyczącego odrzucenia zażalenia

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 września 2015r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy – Sekcja ds. Upadłościowych i Naprawczych, sygn. akt V GU 56/15 odmówił dopuszczenia do udziału w sprawie w charakterze uczestnika E. S..

W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał, że w toku ogłoszenia upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej A. S. Sąd Postanowieniem z dnia 2 lipca 2015r odmówił udziału w sprawie E. S..

Dalej naprowadził ,że E. S. złożyła zażalenie na w/w Postanowienie. Sąd Rejonowy stwierdził ,że w/w zaskarżone Postanowienie wydano na podstawie przepisów szczególnych art. 26 ust 1 pr.up i n. w zw. z art. 35 pr.up i n., które wyłączają możliwość zastosowania art. 510 kpc. W tej sytuacji zażalenie jako niedopuszczalne odrzucono.

Jako podstawę prawną swojego rozstrzygnięcia Sąd wskazał art. 510 § 1 kpc i 394 kpc.

Na powyższe postanowienie E. S. wniosła zażalenie. Zarzuciła

naruszenie art. 35 prawa upadłościowego i naprawczego w zw. z art. 370 kpc i 394 kpc polegające odrzuceniu zażalenia wskutek błędnego uznania go za niedopuszczalne ; art. 35 puin w zw. z art. 13 § 2 kpc poprzez ich nie zastosowanie, a w konsekwencji błędne uznanie , że E. S. nie może wnieść zażalenia na postanowienie odmowie dopuszczenia jej do udziału w sprawie. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia .

W uzasadnieniu podała, że treść art. 35 puin i 13 par 2 kpc poprzez wykładnię systemową przemawia za możliwością zaskarżenia przedmiotowego postanowienia.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Istota sporu sprowadza się do rozstrzygnięcia, czy przysługuje zażalenie na postanowienie z dnia 2 lipca 2015r wydane przez Sąd I instancji odmawiające E. S. udziału w sprawie toczącej się wskutek wniosku dłużnika – osoby fizycznej nie prowadzącej działalności gospodarczej o ogłoszenie upadłości (k – 59).

Ocenę niniejszego należy zacząć od tego ,że art. 33 prawa upadłościowego i naprawczego wskazuje podstawy i tryb wnoszenia zażalenia.

Postępowaniem w rozumieniu ust 1 w/w przepisu jest „postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości”. Poza tym wskazuje ,że zażalenie w tym postępowaniu przysługuje - oprócz postanowienia kończącego to postępowanie – również w przypadkach określonych w ustawie. Jednak termin ustawa ma tu szersze znaczenie i obejmuje również Kodeks postępowania cywilnego co w konsekwencji pozwala przyjąć ,że zażalenie przysługuje również na określone w nim przypadki (art. 394 par 1 pkt. 1 – dotyczący zwrotu wniosku o ogłoszenie upadłości – uchwała SN z dnia 5.02.2004r,III CZP 111/03; pkt.2 co do odmowy zwolnienia od kosztów sadowych i cofnięcie takiego zwolnienia i odmowa ustanowienia adwokata lub radcy prawnego , albo ich odwołanie, pkt. 4² , 5,7,8,10,11 (podobnie St. Gurgul, Komentarz do art. 33 prawa upadłościowego i naprawczego, 2013r, wyd. 9 , C.H. Beck).

Należy w tym miejscu zaznaczyć ,że ustawodawca określa precyzyjnie, które przepisy procedury cywilnej można stosować w toku postępowania upadłościowego. Zarówno art. 35 jak 229 prawa upadłościowego i naprawczego jednoznacznie stanowią , że w sprawach nieuregulowanych w tym postępowaniu stosuje się odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej kpc i co należy podkreślić – nie wprost , lecz jedynie odpowiednio (podobnie: P. Zimmerman w glosie do uchwały SN z dnia 14.05.2014r, III CZP 18/14, teza 2, F. Zedler w glosie do uchwały SN z dnia 14.09.2005r, III CZP 58/05, uzasadnienie projektu Prawa upadłościowego z 1934r, z.3 s.58, oraz Jakubecki , Zedler, Gurgul w Komentarzu do art. 35 prawa upadłościowego i naprawczego, R. Adamus, Komentarz do art. 491² prawa upadłościowego i naprawczego, Wyd. C.H. Beck , 2015 ,wyd.1).

Reasumując, brak było podstaw do przyjęcia , że na postanowienie z dnia 2.07.2015r wydane przez Sąd I instancji, odmawiające udziału w niniejszej sprawie E. S. przysługuje środek zaskarżenia w postaci zażalenia, a zatem przedmiotowe zażalenie należało oddalić, o czym orzeczono po myśli art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.